

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 66/10
28.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљене Љ. П., због кривичног дела кршење закона од стране судије из члана 360. Кривичног законика и др., решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.928/09 од 05.11.2009. године, подигнутом против правноснажних решења Општинског суда у Неготину Кв.76/09 од 08.04.2009. године и Окружног суда у Неготину Кж.250/09 од 18.06.2009. године, у седници већа одржаној у присуству окривљене Љ. П., дана 28.04.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ДЕЛИМИЧНО СЕ УВАЖАВА захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.928/09 од 05.11.2009. године, тако што се УТВРЂУЈЕ да је повређен закон у корист окривљене Љ. П. правноснажним решењем Општинског суда у Неготину Кв.76/09 од 08.04.2009. године и то: члан 368. став 1. тачка 1. у вези члана 272. став 2. у вези члана 24. став 6, члан 274. став 2. ЗКП и члан 275. став 1. у вези члана 274. став 1. тачка 1. ЗКП и члан 368. став 1. тачка 11. ЗКП, а решењем Окружног суда у Неготину Кж.250/09 од 18.06.2009. године члан 401. став 4. ЗКП-а, док се у осталом делу захтев одбија као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Неготину Кв.76/09 од 08.04.2009. године у ставу I изреке одбачена је оптужница супсидијарног тужиоца Ж. Б. поднета против окривљене Љ. П., због кривичних дела кршење закона од стране судије из члана 360. КЗ и спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ, јер нема овлашћеног тужиоца, а у ставу II изреке истог решења, одбачена је оптужница против окривљене Љ. П. због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, по оптужници оштећеног као тужиоца Ж. Б. од 12.12.2008. године, односно 27.02.2009. године.

Решењем Окружног суда у Неготину Кж.250/09 од 18.06.2009. године одбијена је као неоснована жалба супсидијарног тужиоца, оштећеног Ж. Б. и првостепено решење је потврђено.

Против ових решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз.928/09 од 05.11.2009. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. у вези члана 272. став 2. у вези члана 24. тачка 6, члана 274. став 2. и члана 275. став 1. у вези члана 274. став 1. и члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, са предлогом да Врховни суд уважи захтев за заштиту законитости и укине решење Општинског суда у Неготину Кв.76/09 од 08.04.2009. године и Окружног суда у Неготину Кж.250/09 од 18.06.2009. године.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у присуству окривљене Љ. П., а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев подигнут и по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", број 116 од 22.12.2008. године), нашао:

Захтев је делимично основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је првостепени суд доносећи решење Кв.76/09 од 08.04.2009. године повредио кривични поступак који је претходио доношењу решења и то одредбе члана 368. став 1. тачка 1. у вези члана 272. став 2. у вези члана 24. став 6, члана 274. став 2. и члана 275. став 1. у вези члана 274. став 1. тачка 1. ЗКП.

Врховни касациони суд налази да из списка произилази да је првостепени суд одлучивао о приговору окривљене изјављеном против оптужнице оштећеног као тужиоца и донео решење Кв. 76/09 од 08.04.2009. године у већу састављеном од председника већа и двоје судија поротника, супротно одредби члана 272. став 2. ЗКП која предвиђа да ће о приговору против оптужнице, уколико исти не буде одбачен од стране председника већа по одредби става 1. тога члана, у седници решавати веће из члана 24. став 6. ЗКП (веће састављено од тројице судија), што упућује на закључак да је првостепени суд, у конкретном случају, био непрописно састављен чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. ЗКП.

С`обзиром на наведену апсолутно битну повреду одредаба кривичног поступка коју је учинио првостепени суд доношењем решења од стране функционално ненадлежног органа – већа, другостепени суд је био у обавези да то решење по службеној дужности укине у смислу одредбе члана 401. став 4. ЗКП-а, што он није учинио, већ је одбио жалбу оштећеног као тужиоца.

Врховни касациони суд налази да, при постојању ове апсолутно битне повреде поступка, у редовном кривичном поступку не би било места даљем испитивању побијаног решења, везано за даље повреде поступка и закона.

Међутим, како се ради о ванредном правном леку те да се по захтеву за заштиту законитости испитују повреде судског поступка и кривичног закона, то је Врховни касациони суд у овој одлуци указао и на остале повреде закона и поступка које су учињене побијаним решењем.

Основано се Републички јавни тужилац захтевом за заштиту законитости позива на повреду кривичног закона из члана 274. став 2. ЗКП, јер, по налажењу Врховног касационог суда, у односу на кривична дела кршење закона од стране судије из члана 360. КЗ и спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ-а, постоји захтев овлашћеног тужиоца, супротно од закључка првостепеног суда да јавни тужилац у односу на ова кривична дела није одбацио кривичну пријаву оштећеног као тужиоца, нити га је поучио да за ова кривична дела, може преузети кривично гоњење у смислу члана 61. ЗКП.

Ово стога, што се из предмета утврђује да је оштећени као тужилац против окривљене Љ. П. поднео кривичну пријаву због кривичних дела злоупотреба службеног положаја – прекорачење службене дужности (члан 359. став 1. КЗ), кршење закона од стране судије (члан 360. КЗ) и спречавање и ометање доказивања (из члана 336. став 1. КЗ-а) и да је јавни тужилац ову кривичну пријаву одбацио због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ налазећи да нема доказа за основану сумњу да је окривљена извршила ово кривично дело, нити било које друго кривично дело за које се гоњење предузима по службеној дужности, што указује да је надлежни јавни тужилац нашао да нема места кривичном гоњењу окривљене ни за кривична дела кршење закона од стране судије из члана 360. КЗ и ометање и спречавање доказивања из члана 336. став 1. КЗ-а, с обзиром да се она гоне по службеној дужности. Самим тим, оштећени као тужилац је био овлашћен да против окривљене подигне оптужницу и за кривична дела кршење закона од стране судије из члана 360. КЗ и спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ-а, због чега, по оцени овога суда, није било места доношењу решења о њеном одбацивању применом члана 274. став 2. ЗКП за та кривична дела (у ставу I изреке првостепеног решења).

Надаље, Врховни касациони суд налази да су разлози првостепеног решења о одбацивању оптужнице оштећеног као тужиоца, у односу на кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, противречни законском основу на који се позива првостепени суд у образложењу решења, јер правни основ за примену одредбе члана 274. став 1. тачка 1. у вези члана 275. став 1. ЗКП постоји када се установи да дело које је предмет оптужбе није кривично дело, а не када нема довољно доказа да је

окривљени основано сумњив за дело које је предмет оптужбе, који разлози свој законски основ и потребне услове имају у члану 274. став 1. тачка 4. ЗКП и члана 275. став 1. ЗКП чиме је

првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

С тим у вези, Врховни касациони суд налази да су наведене повреде кривичног закона учињене у корист окривљене, имајући у виду да је наведеним правноснажним решењем одбачена оптужница коју је против ње подигао оштећени као тужилац због наведених кривичних дела, па је самим тим захтев за заштиту законитости подигнут на њену штету, због чега је предлог јавног тужиоца да се захтев уважи и првостепено и другостепено решење укину супротно одредби члана 425. став 2. ЗКП у смислу ког члана је Врховни касациони суд, налазећи да је захтев РЈТ у овом делу основан, утврдио да је правноснажним решењима Општинског суда у Неготину Кв.76/09 од 08.04.2009. године и Окружног суда у Неготину Кж.250/09 од 18.06.2009. године повређен закон у корист окривљене, не дирајући у правноснажна решења против којих је захтев подигнут.

Врховни касациони суд налази да је захтев за заштиту законитости у осталом делу, неоснован, и то из следећих разлога:

-неосновано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, која повреда се огледа у томе што је изрека првостепеног решења неразумљива, с обзиром на то да је, према наводима захтева, правно неодрживо да се у изреци пресуде истовремено одбацује оптужница по два основа за исти чињенични опис дела, јер, по налажењу овога суда, нема законских сметњи да се оптужница одбаци по два законска основа, јер су у конкретном случају, чињеничним описом датим у диспозитиву оптужнице, обухваћена три кривична дела, тако да постоји могућност да суд у односу на свако кривично дело понаособ оптужницу одбаци применом различитих законских основа, уколико су за то испуњени законски услови, па самим тим изрека првостепеног решења није неразумљива.

Стога је Врховни касациони суд, одлучио као у изреци пресуде на основу члана 425. став 2. и члана 424. ЗКП-а.

Записничар-саветник

Председник већа

судија,

Весна Веселиновић,с.р.

Анђелка Станковић,с.р.